І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНС: HEnderson 5-8740 Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 4. ЦЕНТІВ 12 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го СІЧНЯ (JANUARY) 1960 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 4. VOL. LXVII.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ!

З ВОЛІ БОЖОЇ

В другій книзі Мойсея, в перших розділах її розкривається картина, як двоє людей з поневоленого ізраїльського народу, ставши перед троном єгипетського тирана, промовили такі слова: „Так сказав Господь: відпусти народ мій". Здавалося б, що це домагання даремне, але факт той, що воно здійснилося: фараон кінець-кінцем відпустив ізраїльський народ, що був у єгипетській неволі.

В наші дні світ переживає щось подібне. Світ поділений надвоє ненавистю і страхом. Він прагне визволитися від цих кайданів, що сковують його свободу, як порушення волі Божої. Але одно треба мати на увазі; що всяке прагнення свободи, звільнення від того, що є порушенням волі Божої, — все це зв'язане з тією самою волею Божою, вірою в ту волю Божу, в її спасальну силу.

Для Мойсея й Арона марним було питати тирана про звільнення їх народу, поки народ перебував у духовій неволі, аж доки він не звільнився від цієї духовної неволі, сповнений віри у спасальну силу Господа. Народ не мав ще цієї віри навіть тоді, коли він був уже звільнений фараоном і перебував у дорозі до своєї рідної землі. Він нарікав на Мойсея, що той вивів його з неволі: мовляв краще в неволі було перебувати, ніж поневірятися на важкій дорозі, що провадить до вільного життя, до обітованої землі. І тільки тоді ізраїльський народ прозрів духовно, коли він дійшов до середини Червоного моря, тільки тоді він усвідомив всемогутність Божу, що не Господь зламав тирана й кинув його в море.

Історія знає багато інших подібних важких мандрувань, але всі вони, оті мандрування страждженного людського життя закінчуються добре, якщо люди йшли з Богом, з вірою в його допомогу, в Його визвольну силу. Нинішній світ також може відтворити свою єдність силою глибокої віри в Божу допомогу.

Господь послав людині засоби спасіння. Він послав Свого Єдинородного Сина, щоб врятувати світ, визволити його з неволі гріха і смерти. Як Мойсей був посланником Божим для народу ізраїльського, так Христос на всі віки став Посланником і Спасителем для всіх людей світу. Щоб здобути свободу для людства, Христос пройшов той самий шлях страждань і навіть прийняв смерть на хресті. Але у своєму земному житті Він завжди був провадженний Богом-Отцем, і Він переміг неволю, переміг навіть смерть і відкрив шлях до вільного життя в Бозі, життя в любові і справедливості.

В день Різдва Христового ангели віщували світові про ту славу на небі, про той мир на землі, що його приніс народжений Син Божий: „Слава на небі Богові, на землі мир". Це була радісна пісня миру, пісня про народження Христа. Ця пісня з роду в рід, з покоління в покоління передається й сповняє людські серця великою радістю і світлою надією на краще майбутнє.

Християнський світ переживає нині велику радість, бо народився Той, про Кого віщували пророки, народився довгожданний Месія, Спаситель світу. Він прийшов на землю в образі раба, як говориться в Святому Письмі, в образі простої людини, але став переможцем найсильніших світу цього. Вже в День Його Народження три царі зі Сходу прийшли до Вифлеєму, щоб поклонитися Йому, і цим засвідчили свою підвладність Його волі, як Єдинародного Сина Божого, що від Отця прийшов, щоб виконати викупну місію і потім назад відійти до Отця.

Нехай святиться ім'я Його, нехай буде царство Його між нами! А ми з радістю промовимо традиційні слова — Христос Народився! Славіте Його!

Пантелеймон Ковалів

ДРУГА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ СТОЇТЬ ПІД ЗНАКОМ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

Вашинґтон — 6-го січня почалася нова друга сесія 86-го Конґресу, яка, як вже видко від самого її початку, працюватиме під знаком президентських виборів. Демократична партія має велику більшість в обох палатах Конґресу і всіми силами змагає до того, щоб в листопаді цього року здобути становище президента. Демократи мають численних кандидатів на президентське становище, але не мають такого кандидата, який міг би бути певним перемоги над республіканським противником — віце-президентом Ричардом М. Ніксоном, який є в тому щасливому положенні, що може покликатися на гасло республиканців „мир і добробут", що панують під час їхнього урядування в Білому Домі. Демократи не можуть повторювати цього гасла, хоч яке воно приманливе для американських виборців, бо цим тоді вони хвалили б республіканський уряд. Демократи критикують уряд за те, що допустив був до економічної знижки в 1957 році, і за те, що Айзенгавер не хоче збільшувати федерального бюджету, щоб не спричинити інфляції. Демократичні економісти твердять, що контрольована інфляція є корисна, бо збільшує економічний ріст. Один із численних демократичних кандидатів сенатор Гюберт Гомфрі заявив, що він хоче спертися на „простих і незаможних" людей, але демократична партія не може взяти цього гасла за своє, бо воно має демагогічний посмак. В Конґресі обидві партії працюватимуть в тому напрямку, щоб здобути президентуру. Під цим кутом будуть голосувати над різними законопроєктами, щоб здобути симпатії виборців. До важливіших законопроєктів належать такі: видатки на оборону країни, на будову нових шкіл, допомога фармерам, закон про охорону громадянських прав, збільшення і поширення соціяльного забезпечення, допомога закордонові та інші.

Добрі вигляди на працю в найближчих роках

Ню Йорк. — Спеціялісти від запотребування на працю в цій країні передбачають, що в найближчих роках легко буде дістати працю всяким фаховим працівникам і тим, які працюють в промислах, що заспокоюють щоденні потреби населення. Передбачають розбудову великих підприємств і фабрик, бо доба дрібних промисловців кінчається. Те саме відноситься і до дрібної торгівлі. Навіть малі газолінові стації можуть бути загрожені в своєму існуванні, бо щораз то більша автоматизація праці сприятиме великим стаціям, які зможуть робити великі інвестиції. Великий попит буде на лікарів, бо вже тепер немає досить докторів по менших місцевостях. Треба буде правних дорадників, інженерів, бухгальтерів і соціяльних працівників. Будуть зростати великі фірми, але вони будуть децентралізуватися, і тому будуть переміщуватися робітники, а це викличе потребу нових роздрібних крамниць, і тому дрібні підприємства мусітимуть шукати праці в цій ділянці. В декаді від 1961 до 1970 року населення ЗДА має зрости на 33 мільйони. Збільшиться число старших віком осіб і осіб у віці нижче 18-ти років, що створить нові популяційні проблеми.

Кубинський щоденник проти відновлення доктрини Монро для поборювання комунізму

Гавана, Куба. — Республіканський конґресмен із Флориди Крейґ Госмер недавно пропонував, щоб ЗДА відновили стару доктрину Монро на те, щоб з більшим успіхом можна було поборювати комуністичні впливи в країнах Латинської Америки. Офіційний орган кубинського уряду щоденник „Революсіон" гостро виступив проти цієї пропозиції, називаючи її „зухвальством америкого сн-кі-конґресмена" В статті на першій сторінці пишеться про те, що ціллю цієї пропозиції є те, щоб ЗДА могли визнати за комуністичний кожний уряд, який не „повинується диктатові Вашинґтону", і проти якого можна б вислати американську морську піхоту. В цьому щоденнику пишеться про те, що кубинський уряд негайно конфіскує 10 фабрик сірників, які перебере під свій заряд Інститут Аґрарних Реформ.

Представники сталеварів і сталеварень підписали контракти про працю

Вашинґтон. — 5-го січня представники 11-ох сталевих компаній підписали новий контракт про працю, а після того його підписали представники спілки Об'єднані Сталеварі Америки, бо 171-членний політичний комітет одноголосно ухвалив нову умову про працю, яка є важна на 30 місяців — до 1-го липня 1962 року. Члени політичного комітету гаряче вітали секретаря праці Джеймса П. Мічелла, який разом із віцепрезидентом Ричардом М. Ніксоном був посередником під час переговорів і заслужився в тому, що прийшло до порозуміння. Деякі менші сталеві компанії не є вдоволені з нового контракту, але представники сталеварів не прикладають до цього більшої ваги, віручи, що всі малі фірми підпишуть новий контракт, на взір того, на який погодилися 11 великих фірм. Представники сталеварень підкреслюють небезпеку інфляції після того, як буде збільшена ціна на сталь.

● Нюйоркська біржа зареаґувала звишкою цін на промислові акції після того, як надійшла вістка про порозуміння в сталевій промисловості. Був великий попит на акції металевих корпорацій та тих фірм, які в своїй продукції потребують сталі. Економісти передбачають сильне пожвавлення в економіці країни в 1960 р., внаслідок замирення сталеварів із сталеварнями.

БОГДАН ЛЕПКИЙ

НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

Смеркається. Ослизлий день
Між мурами конає,
В печі червоний блис огень,
А в сінях вітер грає.

Той тихий і сумний настрій
Несе мене світами,
І я лечу на крилах мрій
До батька і до мами.

— — — — — —

Сніжок паде, як срібний пух,
Мороз малює квіти;
Накритий стіл, в куті дідух,
Пуcкують в сіні діти.

Знайшли собі свистун горіх
І свищуть в перегони;
Лящить в ушах дитячий сміх,
З дзвіниці дзвонять дзвони.

Гей, скільки то минуло літ!
А я так добре чую
Кожухів шелест, скрип чобіт,
І щиру пісню тую.

Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою,
А я все пам'ятаю вас,
Як йдете з колядою.

Ще й нині чую, як Юрко
Співає „Бог Предвічний".
Як сопралом пищить Федько,
Баском реве Зарічний.

Скрипливий наболілий спів,
Такий, як хлопські груди.
Та хто його раз зрозумів,
До смерти не забуде.

— — — — — —

Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою,
Гей! Що чувати там у вас?
Чи йдете з колядою?

Чи ще живий Федір, Юрко,
І мій сусід Зарічний?
Чи й нині, як колись, давно,
Співають: „Бог Предвічний"?

Чи й нині мерехтять зірки
Над хаткою старою?...
Гей, краю мій, не знаєш ти,
Як тужу за тобою!

Почалися заходи для відзначення 22-го січня

Цілий ряд наших громад уже почали заходи для відповідного відзначення роковин проголошення незалежности і соборности Української Держави 22-го січня 1918 і 1919-го років, приготовляючи з цієї нагоди відповідні імпрези. Також і в цьому році, подібно, як в попередніх, місцеві і стейтові репрезентації українських громад роблять заходи, щоб день 22-го січня був проголошений Українським Днем губернаторами стейтів і посадниками міст. В Ню Джерзі ці заходи робить, як і в попередніх роках, відомий наш діяч, податковий комішенер Надгудсонського повіту адв. Марсел Ваґнер. Подібні заходи пороблені в ряді інших стейтів і міст. При цьому наші стейтові і місцеві репрезентації висловлюють надію, що в цьому році вже не повторяться клопітливі як для українців так і для губернаторів чи посадників поодинокі випадки дублювання цих заходів поодинокими особами чи організаціями.

Міжнародний Червоний Хрест провірив закиди щодо знущання над в'язнями в Альжирі

Париж. — Міжнародний Червоний Хрест, за згодою французького уряду перевів 10-тижневу інспекцію 82-ох таборів полонених, в'язниць, шпиталів і т. зв. перехідних центрів в Альжирі протягом жовтня і листопада минулого року. Висліди своєї інспекції він подав в обширному меморіялі французькому урядові, ствердивши в ньому, щоназагал умовини в таборах полонених мусульманських партизанів значно поправились, але, що водночас все ще існують деякі познаки, що продовжується практика добування зізнань від полонених тортурами. Партизанських полонених завозять спершу до т. зв. перехідних і допитних центрів і там умовини є найпоганіші. Все це звертає на себе увагу поважне число полонених партизанів, які померли в полоні, нібито „застрелені під час утечі". Паризький щоденник „Ле Монд", і інші часописи передрукували поважні частини з звідомлення Міжнародного Червоного Хреста. Міжнародний Комітет Червоного Хреста у Женеві висловив з цього приводу своє здивування і невдоволення, ствердивши, що він ніколи в таких випадках не подає до преси своїх офіційних повідомлень, що їх складає урядам, та що йому не відомо, яким шляхом цей останній звіт дістався до преси.

А НА ЗЕМЛІ МИР

Мир був завжди улюбленою мрією Різдвяного часу. Мир — для тих, що страждають від війни, і для тих, що щасливі в мирі і бояться його втратити. Тиха, Свята Ніч неначе стала символом цього ідеального миру.

Цього різдвяного часу, столиця ЗДА жила під особливим чаром цієї мрії — миру. В той час передсвяточний, коли промисел країни, сам по собі яскравий вияв матеріялізму, — старався чарівними образами, лискучими світлами і приманливими словами розбудити в людей романтизм різдвяного настрою й ідеалізм звичаю дарування (що практично обіймає — купування), перший громадянин країни пішов у світ, щоб там голосити ідею миру. Нарід товаришив своєму президентові думками, добрими бажаннями і тремтінням за успіх лісланництва. А ідея миру, що її повіз президент до одинадцяти чужих країн на трьох чужих континентах, в його власній країні росла, поглиблювалась і вплітались у романтику різдвяного настрою.

Мир — зовсім реальна ціль політика, набрала романтичної краски різдвяної надії, абстрактного ідеалу. Не слухались голоси холодних реалістів, що мир, це тільки обмінний товар у міжнародній політичній торгівлі, що він не завжди справедливий, що зовнішний мир іноколи значить сльози й горе внутрі, що за нього треба платити і ціна не завжди варта одержаного товару; не слухались саркастичні підшепти про те, що голошення ідеї миру може бути засобом підбивання партійного кредиту ни пропаґандою в надходячих виборах. Миліше було в різдвяний час мати „чисту" мрію, і хотілось бачити політичний успіх Айка без неприємних домішок. Приємно було приймати вислід президентової місії без застережень, як цінний різдвяний подарунок для нації. І неначе відзив на нього, столиця ґотувалась сама до традиційного „Фестивалю Миру". Посеред великої площі званої „Еліпса" на південь від Білого Дому знімалась на сімдесять стіп угору струнка ялиця зі стейту Мейн, „ялинка нації, вкрита чотирма тисячами ще темних колірових лямпочок. Президент мав повернутись із своєї подорожі саме в час, щоб засвітити цю „Ялинку Нації" і офіційно відкрити фестиваль.

Не можна дивуватись, що столиця нетерпляче очікувала безпечного, здорового й успішного повороту свойого першого мешканця.

Було пів години до півночі з 22-го на 23-тє грудня, і мороз доходив до двадцять ступенів, коли чорно-срібно-оранжовий джетовий літак президента причалив на військовий летунський майдан біля Вашинґтону. Через погану погоду, він спізнився на півтора години і погнав тисячі Вашинґтонців, непривичних до морозів, до теплих домів. В країні волі — демонстрації патріотизму не є контрольовані і ні партійна дисципліна ні інший фізичний або психічний примус не може вигнати громадянина в холодну ніч на вулицю, щоб там виявляти таке чи інше наказане захоплення. Організатори привітання президента були розчаровані, що не було такої товпи на вулицях, як на те заслуговувала оказія. Зате під Білим Домом чекало на Айка справді вогненне привітання. Там ждало на нього чотири тисячі громадян, у кожного по чотири-світла, що розприскували зірки вогню. П'ятнадцять тисяч таких світел приготовано для роздачі очікуваній великій товпі, та роздано присутнім. На тлі чорної Вашинґтонської ночі вони творили справді яскраве видовище.

На другий день, в середу по полудні, президент дав нації перший вступний звіт із своєї місії миру. На площі „Еліпси", біля „Ялинки Нації" зібралось кілька тисяч громадян, представники дипломатичного корпусу, члени уряду й інші достойники. Президент, заки влучив електричний струм у світла ялинки, говорив про свою подорож як післанець миру, про прихильну реакцію в усіх народів і про те, що Американський нарід мусить надалі допомагати потребуючим народам і так реально засвідчити свої приятельські та мирні почування. Зацвіла ялинка коліровими світлами і в той сам час могутні рефлектори створили на площі світляний хрест з ялинкою в осередку: хрест миру.

Фестиваль Миру — відносно нова традиція столиці, але й вона перейшла вже еволюцію. Ще три роки тому, кругом „Ялинки Нації" стояли ялинки та вертепи багатьох народів світу. Був там і гарний український вертеп і мальовані постаті гетьманів, козаків та стрільців. Із сцени лунали між іншими також українські коляди... Але дерев'яні гетьмани і романтичні колядки показались небезпечними для міжнародного миру. Одна амбасада протестувала. Від того часу, „ради миру", не було вже на „Фестивалю Миру" ні українського вертепу, ні колядок. Позникали теж другі небезпечні нації. Сьогодні, фестиваль має на програмі тільки виступи різних місцевих релігійних чи шкільних хорів та вокально інструментальних артистів більшого чи меншого мистецького рівеня. Може більше цих аматорів-артистів, маріонеткових театриків чи драматичних представлень сьогодні на програмі фестивалю. Але для тисячів відвідувачів він мусів втратити свій первісний характер великого над-державного, всесвітного свята миру.

В кожному разі, українська колядка не зійшла із сцени столичного різдвяного часу. У величавій протестантській Вашинґтонській Катедрі, вже від кількох років хор Української Православної Церкви Св. Андрія під дирекцією п. Юрія Філіпова дає спеціяльний концерт українських колядок і церковних пісень. Це там уже традиція, яка кожний раз вщерть заповняє катедру слухачами у перший день Різдва. Цього року виступ нашого хору мав ще особливе значення. Декан Вашинґтонської Катедри, о. Франціс Сейр є президентом Американського Комітету для Втікачів і заразом президентом Американського Комітету для Світового Року Втікача. Наша Православна громада використала нагоду свого концерту, щоб привітати Декана Сейра з нагоди Року Втікача. П. Кость Варварів, який промовляв в імені цієї громади, відзначив вдячність тих бувших втікачів, які знайшли в цій країні нагоду вільного поселення, але теж звернув увагу Декана Сейра на долю тих тисячів втікачів, що ще ждуть розв'язки своєї долі по різних таборах. В час, коли ця країна врочисто святкує ідею миру, ці тисячі втікачів з неволі живуть навіть без надії на мир.

юст

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ Й БЕРЛІНІ СТОСУЮТЬ РЕПРЕСІЇ ПРОТИ АНТИСЕМІТІВ

Бонн. — Західньо-німецький і західньо-берлінський уряди почали стосувати репресійні міри проти винуватців антисемітських вибриків. Два 25-річні члени правої німецької політичної партії, арештовані за вималювання свастики на біжниці в Кельні, перебувають від Різдвяних свят у в'язниці і стануть перед судом. У Західньому Берліні арештовано 17-х юнаків, які уладили похід із смолоскипами за гітлерівським зразком. Переведено цілу низку хатніх ревізій та сконфісковано нацистську літературу включно з Гітлера "Mein Kampf." 23-річного безробітного Рольфа Вольного, який вимальовував на крамничних шибах і дверях у західньому Берліні свастики та антисемітські гасла, протягом 24-х годин засуджено на 10 місяців в'язниці. Голова внутрішньо-політичного відділу у міському правлінні в Західньому Берліні, Йоахім Ліпшіц, звернувся з закликом до працедавців, щоб вони викидали з праці антисемітів. Внаслідок того заклику автомобільна розподільна фірма звільнила з праці свого правного дорадника, адвоката Шмідта, що його соціял-демократична преса натаврувала за зроблені публічно насмішливі завваги на тему жидівських синагог. Шмідта судитимуть за образу релігії. Західньо-німецький уряд та правління в західньому Берліні зладять список право-націоналістичних організацій, що їх мають розв'язати.

Большевики таврують Різдво, як „байку про Бога" і „капіталістичну змову"

Москва. — Московська радіостація виступила в минулий понеділок проти святкування Різдва, назвавши його „зброєю в руках капіталістів" та „капіталістичною змовою". У своїй безглуздій антирелігійній пропаґанді, у тій радіопередачі сказано, що „наука доказала, що Ісуса не було інакше, як тільки у міті" та що „совєтський нарід покладається на Маркса і Леніна, а не на байки про Бога". Далі, у цій радіопередачі натавровано Христову науку про конечність любови ближнього та прощання ворогам. Большевики вбачають у тій науці „доктрину пасивізму, яка шкідлива для робітничої кляси". Західні коментатори звертають увагу, що большевики виступили з такою обурливою антирелігійною та антиріздвяною пропаґандою на три дні перед святами Різдва за східнім обрядом та що такий виступ має очевидячки на меті відстрашити підсовєтських громадян, зокрема молодь, від участи в Різдвяних Богослужбах і традиційних святкуваннях у родинах. Західня преса протиставить цій антиріздвяній кампанії облудні бажання, що їх вислав совєтський уряд з нагоди Різдва різним урядам у західньому світі.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Різдвяні традиції

Свято Різдва Христового для всіх тих з-поміж нас, що народились і виросли на такій близькій і сьогодні такій далекій нам рідній землі, це попереджені довгою господарською підготовою незрівняні нічим і ніде їхні святкування. Це очікування першої зірки на небі. Це патріярхальний вигляд батька, як вносив до хати „дідуха", розстеляв його та засвічував свічку, встромлену в запашний, свіжий хліб. Це повна молитовного спокою і одушевлення постать втомленої матері, що застеляла стіл та приносила 12 страв. Це вся родина за святочним столом із місцем та порожніми тарілками для тих, що відійшли у вічність. Це щиросердечна молитва усіх та побажання батька. Це хвилююча радість дітвори. Це гомін коляд та благодатний мир-спокій, що охоплює всіх і вся. Це скрипіт снігу під ногами, як досвіта нарід спішить до церкви. Це пронимаюча душу невимовна врочистість церковної відправи, як прогомонить: „З нами Бог, розумійте язици і покоряйтесь, яко з нами Бог". Це перериване дзвінками читання св. Євангелії та розпочата різдвяним привітом: „Христос рождається!" проповідь священика. Це коляди в церкві, це привіти, слова, погляди людей — це те справді незрівняне „наше" Різдво, що його кожний з нас, хто його бодай раз пережив, не забуде та згадуватиме до останнього дня свого життя. Це наша рідна українська традиція, що її створив наш богобоязливий нарід на своїй якже плодючій і якже нещасливій землі впродовж віків, передаючи її з рода в род.

Рідна мова і рідні традиції — це ті найбільші скарби, що ми їх винесли з батьківського дому, з-під рідної стріхи, та що їх жадна чужа сила не може вирвати з нашої душі, бо вони є її складовою частиною. Головне, щоб ми самі їх не згубили по бездоріжжях нашого скитання, бо тоді ми загубили б і нашу душу.

На нових місцях нашого поселення кожний з нас на свій лад плекає та продовжує ці наші традиції, хоч нові обставини не завжди їм сприяють. У цих нових обставинах відчувається і неодна зміна в цих традиціях, бо й на рідній землі вони з часом розвиваються, втрачають неодну давню і збагачуються новими вартостями. Це є закон розвитку. Головне, щоб це був розвиток цих вікових рідних традицій, а не підмінка їх чужими.

А до тих наших рідних різдвяних традицій важка доля нашого народу додала в останніх десятиріччях ще „коляду" на наші народні потреби, у нас в першу чергу на харитативні цілі ЗУАДКомітету. Ніхто краще від нас у цій багатій країні не може цієї в кожному відношенні благородної традиції продовжувати і розвивати. Тож колядуймо, колядуймо щирим серцем, побожними словами і щедрою рукою!

Бог Предвічний народився!

Кінець сталевого страйку

Вся Америка з великою полегшою прийняла проголошену в минулий понеділок вістку, що між групою найбільших сталеварень і робітничою спілкою Об'єднаних сталеварів осягнено згоду. Значить, минулася небезпека, що відновиться страйк, який тривав докладно від 17-го липня мин. року до 7-го листопада, коли-то през. Айзенгавер застосував клявзулю закону Тефта-Гартлі, що дозволяє на примусове перервання страйку на 80 днів, якщо страйк загрожує „здоров'ю і безпеці країни".

Історія цього найдовшого і найкоштовнішого в історії Америки робітничого страйку загально відома. Робітнича спілка сталеварів могла рискувати такий затяжний страйк тому, що сталеварі та хіба ще й автомобільні робітники, це наче аристократія серед робітничої верстви в Америці, з найвищими платнями, отже й найбільшими заощадженнями та найвищими ставками обезпечення проти безробіття. Все ж, 116-денний страйк коштував американській економіці кругло 6 більйонів долярів втрати у платнях пів мільйона сталеварів, втрати промислу в продукції, втрати споріднених галузей промислу та їх 350,000 робітників, що теж втратили були працю, врешті втрати держави у зменшеному впливі прибуткових податків. Ясно, що відновлення того страйку після 80-х днів рівнялося б катастрофі. Тому урядові чинники не скривали, що вони зголосять до Конгресу законопроєкт, який внеможливить такі потрясаючі для крайової економіки страйки. Але такої інґеренції держави не хочуть ані промисловці, ані робітники. Не хоче цього й уряд, тримаючись принципів приватного власництва, вільної конкуренції та свободи робітничого руху.

Закінчення страйку внаслідок двостороннього порозуміння є перемогою цих принципів. Це перемога теж посередницької місії урядових чинників, зокрема Ричарда Ніксона, якого авторитет знову зріс. Річ тепер у тому, щоб промисловці, підвищивши платні, не підвищили цін на сталь і цим не збільшили небезпеки інфляції. Але покищо загальна думка фахівців така, що нова умова в сталевому промислі означатиме новий поштовх для всього американського виробництва, новий етап надзвичайного розвитку економіки в ЗДА. Цей страйк не залишить гіркого посмаку, бо за все його тривання не було найменшого порушення спокою. Слова взаємних докорів, що падали між промисловцями і робітничими представниками в ході переговорів ніколи не переступали меж пристойности. Одні одних ніколи не переставали шанувати. Це був зразковий показ демократії — у боротьбі за поправу робітничої долі і в осягненні злагоди між промисловцями та робітниками. Новий рік почався для Америки під добрим знаком.

Спекуляція жертвами

Започаткована Москвою ще в березні мин. року кампанія проти боннського міністра для справ втікачів д-ра Теодора Оберлендера, що з нею потім пов'язано і совєтську версію вбивства Степана Бандери, знайшла востаннє свій відгомін теж і на сторінках американської преси. В кореспонденції Артура Дж. Олсена, надрукованій дня 5-го січня ц. р. на сторінках „Ню Йорк Таймс-у", зреферовано справу започаткування міжнародного розгляду обвинувачень проти Оберлендера у масовому вимордуванні українських в'язнів по львівських тюрмах в липні 1941 року після заняття Львова німецькими військами. Готується до переведення такого розгляду Союз Резистансу Об'єднаної Европи, організація учасників підпільної протинімецької боротьби і в'язнів німецьких концентраційних таборів.

Кампанія проти Оберлендера є типовою совєтською політично - пропаґандистичною акцією спрямованою, з одного боку, проти західньо-німецького уряду і веденої, з другого боку, з метою компромітації українських націоналістів, як німецьких коляборантів й учасників нацистських злочинів. Із теперішньою „оберлендерівською" концепцією жорстоких подій із липня 1941 р. виступила Москва щойно останнім часом, бо досі самі ж таки совєтські джерела (такі, як напр. книжка „Під чужими прапорами", 1956), справу масових мордів у Львові приписували виключно німецькому „ґештапові". Тепер же Москва з допомогою найбільш безглуздих перекручень і фальшувань намагається скинути на українців уже не тільки відповідальність за доконані німецьким ґештапом масові морди польської і жидівської інтелігенції, але й вчинене самими ж совєтами масове вимордування українських в'язнів по львівських в'язницях ще перед приходом німецької армії до Львова.

Якщо Союз Резистансу є справді антикомуністичною організацією і якщо не діє за підшептами Москви, то справу міжнародного розгляду липневих подій у Львові можна з кожного погляду вітати. Об'єктивний і справедливий розгляд тих подій виявить без ніякого сумніву совєтських і нацистських причинників кривавих масакр у Львові і розкриє увесь шантаж і забріханість Москви в її намаганнях скинути з себе відповідальність за заподіяні нею злочини.

ПЕРЕМІЩЕНІ ОСОБИ В АМЕРИЦІ

Нещодавно переведено в Америці анкету щодо теперішнього стану цих перших втікачів-щасливців, які одинадцять років тому прибули до ЗДА першим транспортом „переміщених осіб" із повоєнної Европи. Загальна кількість тих осіб, допущених окремими актами Конгресу ЗДА, виносить рівно 713,530. Допущення такого поважного числа імігрантів, поза нормальною квотою для різних европейських держав, було вможливлене такими надзвичайними ухвалами Конгресу ЗДА: 1) Актом щодо Переміщених осіб, з 1948 року; 2) Актом Допомоги Втікачам із 1953 року; 3) Програмою Допомоги втікачам мадярської революції, та, врешті 4) спеціяльним рішенням Конгресу щодо (пізніших) політичних втікачів із СССР та сателітських країн. Під цю пору існують дві надзвичайні імігрантські квоти, льокального засягу, а саме для втікачів із заморських посілостей Голляндського Королівства (Індонезія) та щодо жертв недавнього трясення землі в Портуґалії. Під сучасну пору діють лише ці дві надзвичайні клявзулі щодо позаквотового допущення імігрантів на територію ЗДА.

Як сказано, іміграційні власті перевели недавно своєрідний „перепис" тих перших переміщених осіб, які прибули сюди першим транспортом, на підставі окремого Акту з 1948 року. Цікаві й для ширшого загалу подробиці тієї статистики цих перших „скитальців" зперед одинадцяти років! Майже всі отсі найперші новоприбулі — стали громадянами країни, що їх пригорнула, З'єдинених Держав Америки! Лише п'ять осіб із цього першого транспорту ще не стали громадянами ЗДА, але й ті поробили старання, щоб дістати американське громадянство. Майже половина з опитуваних людей — є власниками своїх домів, більшість з них має теж свої авта, а кожний є власником телевізії. Також майже половина з тих людей подружилися, прибувши у ЗДА самітними особами. Чимало осіб до окремого квестіонаря долучили ще й свої знімки, з дописком: так тепер виглядаю, неподібний до стану з-перед одинадцяти років... Деякі дописали й слова признання, подяки, захоплення тією країною, що вчинила їх заможними, свобідними й щасливими людьми.

Подані тут інформації відносяться до першого транспорту „переміщених осіб", який прибув сюди американським військовим кораблем „СС Дженерал Блек", 30-го жовтня 1948 року, — звітують офіційні джерела. На жаль, не подано — скільки осіб по окремій національності прибуло цим на свій лад історичним транспортом. Можливо, відповідні картотеки нашого тодішнього „скитальчого батька", ЗУАДК-у могли б служити такими інтересними для нас, українців, інформаціями. (Автор цих рядків прибув до ЗДА з початком 1947 року, на підставі нормального „афідавіту", поза квотою, і пам'ятає, що на 600 корабельних пасажирів, самих втікачів, знаходилося на цьому транспорті дев'ять осіб української національности . . .).

Згадана анкета мала також один запит приватного характеру: які були ваші перші враження на цьому континенті? — Відповіді були такого характеру: новоприбувших здивував автовий рух в американських містах, багаті склепи, а в них сила-силенна свіжої ярини і овочів (це було під зиму!); далі — тутешня реклама, неонові світла, свобода їздити куди завгодно — без особистих документів. Гнітучим для кожного з тих перших переселенців було почуття якогось розгублення, викликане незнанням англійської мови.

Які зміни наступили щодо професії, способу праці й зарібку від цього часу? — ось ще одне „інтимне" запитання для тодішніх новоприбулих. Коротко: — ледви кілька осіб працює тепер по своїй колишній професії, а тими „консерватистами" є кілька лікарів з цього першого транспорту. Люди, що на паперах подавали свою професію, як сільські робітники — тепер працюють робітниками по різних заводах, столярами, кухарями, рисівниками. Колишні вчителі поголовно змінили свою давнішу професію. Щодо теперішнього фінансового стану — найкраще поводиться тодішнім студентам, бо всі із них покінчили вищі школи і тепер живуть достатнім життям. По професії ці молоді люди є тепер — електричними інженерами, купцями, канцелярійними службовиками тощо.

Накінець чисто бизнесове запитання: Чи ЗДА „втратили" цих 19 мільйонів долярів, які видано на транспорт переміщених осіб? Статистика подає, що утроє більше ЗДА „заробили" на цих переселенцях, допущених „даром" сюди... Ця маса втікачів дала державі — титулом самого лише податку суму 57 мільйонів долярів. — Значить — традиційний гуманізм ЗДА щодо жертв останнього світового буревію, і тим разом дав позитивні результати. Обидві сторони у-край вдоволені.

А. Ч.

Володимир Барагура

„ВЕСЕЛКА" — ДУХОВИЙ МІСТ

З січневим числом, що завітає до малих читачів разом з гомоном різдвяних дзвонів і колядою, річник „Веселки" на 1960-ий рік появиться в новій обкладинці.

Ця обкладинка має свою символіку. Її автор, мистець Петро Андрусів, графічно передав синтезу ідейно - виховної спрямованости „Веселки", як духового мосту, що єднає українське молоде покоління в Америці, символізованій хмаросягом, із країною походження батьків цього покоління. Україною, символізованою сильветкою пал'ятника св. Володимира і храму св. Юра.

Ця символіка й ця синтеза оправдані ідейно - виховними, літературно - мистецькими й дидактичними принципами, що лягли в основу „Веселки" та її ролею у формуванні ідеалу молодого українського покоління на еміґрації, що в свобідних умовах вільного світу, далеко від поневоленого Рідного Краю, має вирости на прикладних громадян нової батьківщини й одночасно на свідомих членів української національної спільноти.

Це своє завдання сповняє „Веселка" головно своїм українознавчим характером, і таким добором та опрацюванням матеріялу, що дає її читачеві змогу не тільки набути речеве, фактичне, матеріяльне знання про Україну, але й виробляє в ньому позитивну психічну поставу до всього, що українське — українovідчування.

„Веселка" є духовим мостом і в другому значенні. Вона нав'язує до традицій минулих дитячих видань — „Дзвінок", „Світ Дитини", „Дзвіночок", „Наш Приятель", „Малі Друзі" — і почерез теперішнє промощує шлях майбутньому розвиткові дитячих журналів, щоб не було прірви поміж минулим, теперішнім і майбутнім.

На „Веселці" лежить завдання перебрати, культивувати й передати в майбутнє ідеали, які впродовж десятків років присвічували періодичній українській дитячій пресі, бо напр. сучасного дитячого журналу на Рідних Землях „Барвінок" аж ніяк не можна вважати українським ані ідейно-виховно, ані навіть зовнішньо, бо це видання змосковщеною українською мовою з московсько - совєтською ідеологією.

„Веселка" — це той міст, який не тільки єднає українських дітей на еміграції з країною походження їх батьків та її національними ідеалами, вона не тільки є носієм, культиватором дитячих періодичних видань на Рідних Землях, але вона сповняє ще одну ролю — вона перебрала й продовжує працю започаткованого тут на американській землі ще в 1914-ому році теперішнім видавцем „Веселки" УНС — „Свободою" дитячого журналу „Цвітка", що проіснував до 1917-го року.

В своїй праці „Веселка" в порівнянні з минулими українськими журналами має з одного боку кращі умови — забезпечене завдяки УНС — „Свободі" і пожертвам громадянства матеріяльне існування, велике коло співробітників — письменників, поетів, педагогів, мистців-ілюстраторів, технічні удогіднення, кольоровий друк, — з другого боку вона натрапляє на труднощі, яких не знали її попередники — вона появляється на чужині, без рідного ґрунту, вона не може мати навіть на віддаль контакту з Рідним Краєм, що давав би їй наснагу до праці, вона має обмежене число передплатників і читачів, тобто об'єкт її виховного діяння кількісно скромний, вона мусить рахуватися з малою підготовою своїх читачів в ділянці українознавства, зі слабим знанням української мови, що є поважною перешкодою в сприйманні читачем подаваного нею матеріялу, вона мусить боротися за здобуття симпатій малого читача, маючи поважного конкурента в чужомовних періодиках, що в куди кращих матеріяльних і побутових умовах має більшу притягальну силу. Очевидно, що конкуренцію розуміємо не так в матеріяльному сенсі, як у розумінні зацікавлення лектурою.

Проте шість минулих років „Веселка" завдяки заходам свого видавця УНС — „Свободи", при активній матеріяльній підтримці громадянства, при наполегливій праці редакції, про повній посвяті й зрозуміння співпраці штабу співробітників-авторів та ілюстраторів, при допомозі душпастирів, учителів і виховників, при дбайливості друкарсько - технічного персоналу й адміністративного апарату, при повній любови і прив'язання поставі малих читачів — „Веселка" успішно виконувала своє завдання і з вірою в успіх вступає в новий, сьомий рік своєї появи, що почався з січневим числом 1960-го року.

І з цього становища треба дивитися на зміст і побудову різдвяного числа „Веселки", що в кольорах сепії (темна бронза) і ажурної сині принесла на 16-ти сторінках багатоілюстрований різнородний матеріял.

Народженню Божого Дитятка і різдвяним святкуванням присвячена вступна ілюстрація П. Андрусева „Ангел

(Закінчення на стор. 4-ій)

Микола Понеділок

ПОЇДУ . . .

Оце недавно мій знайомий примітив мене серед стовпища бродвейського — і отетерів від несподіванки.

— Це ти, Миколо?

— Якщо не помиляюся, — відказую, — то це буду таки я.

Йому, бачу, тяжко повірити, що перед ним стоїть людина, яку він ще з Европи, з таборової ери, знав... Він вдивляється в моє лице і бурмотить про себе щось невиразне. Аж так тре у роздумі чоло й недовірливо звертається.

— Неначе твій кривий ніс. Твоя кудлата нечесана чуприна. Неначе ти.

— Як не віриш, — кажу, — в зуби заглянь. Ті самі, ще з табору, два металеві зуби.

— Та вірю вже, вірю! І ти в Ню Йорку?

— Як бачиш, — кажу, — в Ню Йорку. Ще не пляную на місяць відлітати. А що?

— Та мені оповідали... — і він запнувся. — Що ти... Ну, тобі вже ясно?

— Ні, — кажу, — мені ще досить темно. Анічогісінько не ясно.

— Мені довірочно натякнув сусіда... Сусідова жінка, купуючи квашену капусту, дізналася від пані, що дочку свою віддала за кресляра. А кресляр має батька, що працює вже десятий рік в одному департаменті, у санітарному, здається. Хоч і підмітає Центральний парк, але державна, рахується, робота...

— Ти не розглагольствуй, коротше. Що ти від санітарного департаменту дізнався?

— Дізнався, що ти збираєшся додому.

— Збираюся, аякже.

— О, капустяна голово! У тебе, мабуть, ота довбешка на шиї половою набита! Та чи ти з глузду з'їхав? Справді збираєшся додому?

— Збираюся. Єй-єй бо правда. Оце зараз іду, купую „Ню Йорк Таймс" й... додому, на чотирнадцяту вулицю. — Впаду на ліжко, включу якесь мордобийство в телевізії й окультурююся до півночі...

— Є, не викручуйся. Я не про те. Кажу, дізнався, що ти ідеш додому. Тобто, назад, на Україну, до свого улюбленого Києва. Ідеш?

— Іду.

— Назад до Києва?

— Еге. До самого Хрещатика, Під самісінький пам'ятник Богдана.

Знайомий мій зів'яв на місці. Блим-блим на мене... А в очах така жалість проглядає... Ну, ось-ось заплаче...

— Ой, ой, ой, — заскиглив він перегодя, — а я й не гадав, не сподівався. Та чи ти здурів, чи дурману об'ївся? Не жартуй, не муч мене! Кажи, готуєшся до виїзду?! Серйозно?

— Серйозно.

— А ліпше б тобі заціпило. Ну, коли ж твій пароплав відходить? Коли ж ти їдеш?

Я вирішив, що досить його під'юджувати. Він вже не тямиться від злости. Треба відповідати.

— Отакий то ти, голубе задрипаний, — не то соромить, не то жаліє він мене. — Писав гуморески, з „Свободою", з бандерівцями, багрянівцями знався і на тобі — хвицьгедзь укусив — додому зібрався. Ну, чому ж тобі затяло? Питаю, коли пароплав відходить? Коли ж ти їдеш? Коли?

— Як тільки, — кажу, — в Києві влаштують літературний ярмарок із участю Осьмачки, Маланюка, Багряного... та з доповіддю Дивнича чи Кравцева — негайно їду.

— Та ти...

— Не перебаранчай. Я не скінчив. Як прочитаю в київській газеті, що столичний театр ім. Франка виставляє в сотий раз п'єсу з недавнього минулого, драму на п'ять дій „Доки сонце зійде, Хрущов очі виїсть" — буду відпливати.

— Є...

—Чекай, не „єкай". Поїду, якщо дізнаюсь, що перед Кремлем робітники носили написи: „Хрущов від розкошів пузо має, а нам від голоду живота стягає"...

— Вибачай, Миколо. Я розумію...

— Ні, ні, друже. Май крихітку терпіння. Сідаю відразу на пароплав і відпливаю, коли в Одеській прокуратурі появиться така об'ява: — „Скарги писані китайською, російською та іншими чужими мовами — не розглядаються".

— Слухай...

— Поїду, слово чести, якщо українська делеґація в Об'єднаних Націях під час промови совєтського представника на знак обурення вийде із залі.

— Коли київські письменники на з'їздах перестануть говорити про кукурудзу, а телятниці — про комуністичну партію.

— Коли свині-матки не будуть одержувати вказівки як їм поросятися, від всесоюзного комітету партії.

— Коли совєти, нарешті доженуть Америку й позичуть в неї трохи гребінців, підметок, ґудзиків та сала.

— Коли люди вибиратимуть представників до Верховної Ради без ентузіязму й не одноголосно.

— Коли в моєму рідному селі, в крамниці, за портретами Леніна й Хрущова розтягнеться черга через три вулиці, а за милом й підштаньцями не стоятиме нікого.

— Та, Миколо, вгамуйся. Навіщо ті портрети...

— Щоб від радости оселедці загортати.

— Я вже в курсі справи... Ну...

— Поїду, коли київський гумористичний „Перець" видрукує карикатуру на колгоспи дітройтського Ека.

— Коли селяни з львівської та херсонської областей вишлють до Москви протест проти переселення їх до Казахстану.

— І той протест буде надрукований у „Правді".

— І всі протестуючі будуть на много літ живі-здорові.

Мій знайомий ніяковіє. — Пробує мене перепросити, але я його перериваю на півслові. Хоче мене на знак примирення та згоди поплескати по спині, але я його руку на півдорозі відхиляю.

— Вибач... я вже второпав. Бачу, ти не збираєшся додому.

І ще раз вибачився. І стиснувши кулак, погрозив комусь поперед себе.

Кому?

Може тому дядькові з санітарного департаменту, що пустив між люди неточні відомості про мій від'їзд додому...

Олег Лисяк

МАЙСТЕР ГУНЬКОВСЬКИЙ І ЙОГО ЯЛИНКА

Це не був звичайний швець полатайко. Це був шевський майстер Гуньковський з-під 17-того числа з вулиці Вірменської у Львові. Він завжди розповідав і другим, хто хотів слухати його розповідей, що він нікуди за все своє життя з Вірменської вулиці не рухався. Тут він народився ще в часах, коли „найясніший пан", цісар Франц Йосиф був ще молодий а „наша пані цісарева з цісарського роду", як співається у пісні, була ще жива і не загинула від „шпиндля затроєного"; тут ходив він до школи (за моїх часів вона звалася Школою Шашкевича), тут знайшов собі дівчину й одружився, тут було його ремісниче товариство „Зоря", тут пив він що суботи в шинку Ліхта на розі Гродзіцьких, тут збирав назаушника від своїх однолітків, що народилися в районі Чорних Валуф.

Тут і пережив він дві світові війни, бо тому, що він був „кривий на ногу", його до ніякого війська ніхто ніколи не брав, тут його заставали зміни режимів й ідеологій і звідціля він щороку штильгукав у передріздвяний час, тягнучи за собою маленькі саночки до найближчої криниці на Ринку, де продавали ялинки і з ялинкою на саночках він повертався у свої сутерини.

Може майстер Гуньковський живе ще на вулиці Вірменській у Львові. Пишуть мені зі Львова, що наша вулиця не змінилася, лише внизу, там де колись стояла велика кам'яниця на розі Краківської і потім завалилася — засадили якісь клюмби і поставили лавки. Може й тепер швець Гуньковський присяде часом на хвилину на тому місці, де була згадана кам'яниця,

Нераз ми говорили з паном Гуньковським, пізніше тоді як я вже виріс з „мікруса" і нераз він мені казав: „Бо, то, бачите, пане Уесю (так він вимовляв моє ім'я) — на холеру мені рухатися з Вірменської вулиці? Що, я піду у світ? А пощо? Та ж цілий світ до мене приходить на Вірменську вулицю. Були цісарські з самого Відня, були царські козаки з самого Петрограду, були наші хлопці з великої України, були мазурі з-над Вісли, прийшли чубаті з-за Уралу, потім німота з Берліну, таліяни з Риму, мадяри з Будапешту, скажіть самі: кожний преться до нашого Львова — то пощо я маю кудись їхати? Кажуть, є на світі якась Англія чи Америка — по якого біса їх мені? Я, знаєте, тоді звідси рушуся, як мені вийде час відкітувати і мене понесуть на Янів, на цвинтар . . ."

„Бо то є так" — продовжував свої міркування пан Гуньковський. — „Я знаєте, є важлива особа: про мене пишуть в книжках і газетах, без мене не обійдеться. Я є то, що називається „місцеве населення". Пише хтось про наш Львів і подає скільки львов'ян і подає цифру. Ну, нехай Гуньковського не буде — а ну ж його одного нумера забракне до округлої суми? Бачите, я є той „постійний". Все міняється, навіть моя робота: раз я направляю „сапаґі", раз роблю „мешти", раз „тшевікі", раз „чоботи" — лише я завжди той сам. Ні, з шевця Гуньковського з Вірменської вулиці ніхто мене не скине!

„А вас, може," — міркував далі Гуньковський — „колись ще тут занесе. Ви, бачите, є знову інша позиція в рахунку. Ви є „мандрівний". Ну, не так? Народились ви тут, таки на цій вулиці, добре пам'ятаю, гаряче тоді було — липень чи серпень? — ще перед війною і служниця від вас, та з Горуцька, як їй було, Горпина, чи як? — принесла тоді „мешти" вашої мами до підзельовання і сказала, що народився син і якось його так смішно назвали — олій, чи якось — то ви, правда? Ну і зараз потім вас всіх понесло у світ, потім ви знову вернулися, як вийшла друга світова, то вас знову кудись дідько таскав, тепер ви знову до війська пішли і знову вас кудись пре і занесе, може, до тої Англії, чи як їй там — Америки?

„А я буду тут. Не журіться. Певно, сам знаю, чоловік не вічний і прийде криска на шевця Гуньковського, як йому нумер вийде у Святого Петра. То ніц, раз чоловік відкітувати мусить. Але мені ще отець Сваричевський казав, той, що вас „з води" у Преображенці христив: Почкай, Гуньковський, не журися, ти навіть як вмреш, зі Львова не підеш. Знаєш, як прийдеш там, на гору — тобі належиться йти на гору, ти ціле життя у сутеринах сидів — як там прийдеш, попроси Святого Петра, хай тебе хоч час до часу пустить на Вірменську вулицю. Скажи, що Отець Парох з Преображенської Церкви за тобою просив . . ."

Ей, хіба не живе вже мій приятель Гуньковський . . . Але я думаю, що він таки покажеться часом на Вірменській вулиці. Може й тепер він тягне у цей Різдвяний час свої саночки з ялинкою з Ринку? Хоч, різдвяних ялинок там тепер не продають хіба „новорічні". Може присів на розі Краківської вулиці на лавочці, може просувається його тінь коло сутерини, де він колись працював у своєму варстаті, може заглядає за ріг, там де Преображенська церква і де був колись парохом отець Сваричевський, що його підпис на моїй метриці . . .

Такий великий всесвіт, світляні роки, астрономічні безкраї, міжплянетарні простори — а все таки, коли настає Різдвяний час і паде дрібний, білий сніг на землю, лине думка і серце до цього одного міста, міста, де родились і ті, що пережили в ньому ціле своє життя „в одній зміні" і ті, що їх доля кинула так далеко як нас від вулиці непромірянних снів, вулиці Вірменської у нашому Львові . . .

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMMITTE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

ВИСТАВА КАРТИН
Михайла МОРОЗА
ОЛІЇ
10-23-го СІЧНЯ 1960.
Відкриття: НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ, год. 4-8 по пол.
Panoras Gallery
62 W. 55th St., NEW YORK
Hours: 11:30 — 6:30, Mon. thru Sat.

Спілка Української Молоді Америки,
ОСЕРЕДОК БРУКЛИН
і
Батьківський Комітет
при ОСЕРЕДКУ в БРУКЛИНІ
— влаштовують —
в суботу, 9-го січня 1960 р.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
216-218 Grand Street — в Брукліні
ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ
і
ЗАКІНЧЕННЯ СТАРОГО РОКУ
на яку запрошують
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО І МОЛОДЬ БРУКЛИНУ І ОКОЛИЦЬ.
На забаві різні несподіванки. Гратиме оркестра П. Врубля.
Буфет в заряді ВП. Пань.
Початок забави в год. 9:00 вечора.
Вступ — $ 2.00.
ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

5-ий ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
та
ОСЕРЕДОК СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в ГАРТФОРДІ, Конн.
запрошують
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ГАРТФОРДУ та ОКОЛИЦІ
на
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
який відбудеться
в суботу, дня 9-го січня 1960 р.
в залях УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ
при 53 Віндзор вулиці.
Грає оркестра п. КАЩИНЦЯ в посиленому складі.
Добірний буфет. Початок в год. 9:00 веч.
Різні несподіванки. Час продовжений до 3-ої
ЗАБАВОВИЙ КОМІТЕТ

Замовляйте — Купуйте — Читайте!

книжки Видавництва „ГОМІН УКРАЇНИ"

	ціна в книгарнях	наша ціна
1. Д-р Д. Донцов: „Київ 1918 рік"	1.00	1.00
2. Ольга Мак: „Чудасій", повість	2.00	2.00
3. Ольга Мак: „Жаїра", роман, том I	2.50	2.00
4. Ольга Мак: „Жаїра", роман, том II	3.00	2.50
5. Д-р Д. Донцов: „Дві літератури нашої доби"	3.00	2.50
(оправлена в полотно)	3.75	3.25
6. Юрій Тис: „Ібікоп", оповідання	2.00	1.50
7. Ольга Мак: „Проти переконань", роман	3.50	3.00
(оправлена в полотно)	4.25	3.75

Друкується і вкоротці появиться:
Меланія Кравців: „Калейдоскоп", новелі і оповідання
Підготовляється до друку:
Олег Лисяк: „Люди такі, як ми".

ГОМІН УКРАЇНИ
Видавнича Спілка з обм. порукою
HOMIN UKRAINY (UKRAINIAN ECHO) PUBLISHING CO., LTD.
140 Barthurst Street Toronto 2b, Ont.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Б-во св. Івана Хрестителя, Відд. 270, повідомляє, що **Місячні і Річні Збори** відбудуться в неділю, 10. січня 1960 р., о год. 2.30 по пол., в УНДомі 92-96 Фліт вул. Просимо всіх членів прибути на ці важні збори та вирівнати свої вкладки як також вибрати нову управу на 1960 рік. Члени, котрі платять свої вкладки річно, піврічно чи квартально, повинні обов'язково платити на цих зборах. — Т. Гіль, предс., М. Баран, фін. секр., С. Островський, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Відділ 268, повідомляє, членів, що **Річні Збори** відбудуться в суботу 9-го січня 1960 р., о год. 8-ій веч., в Горож. Клюбі при 2171 Вейклінг Ст. Проситься членів численно прибути. Рівночасно повідомляється Контрольну Комісію, щоб перевела контролю книжок в п'ятницю в цьому самому приміщенні. — С. Струхманчук, предс., Т. Борнарський, касир, О. Бертик, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Бр. св. Володимира, Відділ 130, повідомляє членів, що **Загальні Річні Збори** відбудуться в суботу 9-го січня 1960 р., о год. 8-ій веч., в домі „Сестер" під ч. 30 Іст 7-ма вул. На порядку нарад: Звіти Управи, Контр. Ком., і вибір нового уряду на 1960 рік. Проситься всіх членів прибути на означений час, а членів, котрі залягають з вкладками вирівняти свої залеглості. — І. Серединський, предс., М. Коваль, фін. секр., М. Кравчук, касир, І. Малець, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Тов. „Єдність", Відділ 163, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться 10 січня 1960, в Укр. Клюбі при Френклин вул., о год. 12-ій в полудні. Проситься всіх членів прийти на збори і вислухати звітів уступаючої управи та вибрати нову управу. Довгуючі члени хай вирівнають свої залеглості. — М. Курко, предс., Ст. Филик, фін. секр., Дм. Мисько, рек. секр.

РОЧЕСТЕР Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 35, повідомляє, що **Збори** відбудуться в неділю 10-го січня 1960 р., о год. 4.30 в залі церковній. На порядку: звіт Контр. Комісії з діяльности Відділу. Новий уряд на 1960 рік є такий: Ева Герула, предс., Анна Рак, заст. предс., Софія Гунька, секр., Марія Ходак, заст. секр., Катерина Ярославська, касир, Анастазія Восціховська, заст. кас. Контрольна Ком. Марія Онуфрик і Марія Гойсак, Анастазія Грицак, надзирателі хворих: Анна Воляк, і Катерина Шурґот, Ксеня Лалька; на Вест сайд, до прапорів, Анна Стрілець, Анна Максимців. — Е. Ґерула, предс., К. Ярославська, касир, С. Гунька, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо, — Бр. св. Василія Великого, Відділ364, повідомляє членів, що на Річних Зрорах, котрі відбулись 1. січня 1960, вибрано таку управу на 1960 рік: Г. Кукіз, предс., І. Кухта, заст предс., Е. Макарик, касир, В. Брездун, заст. кас., В. Владика, фін. секр., П. Кореневич заст. ф. секр., І. Кореневич, рек. секр. Й. Небожук, Й. Красно, М. Сентий, контр. ком. Марія Кукіз, надзирателька хворих жінок. Мужчинами занимається уряд. Делеґати до Злуч. Організацій: Омар Е. Малицький і Марія Кукіз. Збори відбуваються що - друга неділя в місяці, о годині 2-ій по пол. Слідуючі Збори відбудуться 10-го січня 1960 в У. Н. Домі 3161 Іст 93 вул. — В. Владика, секр.

БАЛТІМОР, Мд. — Бр. Пресв. Тройці, Відділ 320, повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 10-го січня 1960, о год. 2-ій по пол., в Укр. Горож. Клюбі 3101 О' Доннелл Стріт. Проситься всіх членів прибути на означений час та вислухати звітів Управи, Контр. Комісії і вибрати нову Управу на 1960 р. Присутність всіх членів обов'язкова. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Бр. св. Стефана, Відділ 221, повідомляє членів і членкинь, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю 10-го січня 1960 р., о год. 1-ій по пал., в Домі Відділів УНСоюзу при 841 Н. Весгори Евню. Порядок: звіти урядовців і контр. ком., вибір уряду на 1960 рік і інші важливі справи. Приявність на зборах всіх членів й членкинь є конечно пожадана. — Ф. Васильовський, предс., І. Михальцевич, касир, Т. Шпікула, секр.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ — НЮАРК.
10-го січня 1960 — год. 6:00 веч.
НЮАРК — ОБВУА, 9 Belmont Avenue
проф. Роман Савицький
дасть
РЕПОРТАЖ
З ПОЇЗДКИ ПО ЕВРОПІ —
з висвітленням фільмів
ГОСТЯМ РАДІ.

Українська Ювелірна Крамниця в Нью-Йорку
JEWELERS META
МЕТА
236 E. 14th St.
NEW YORK 3, N.Y.
TEL. OR4-2590

DOXA
grafic

ДО РІЗДВЯНИХ СВЯТ!

Не забудьте, що „МЕТА" має представництво швайцарських годинників DOXA.

Маємо всі моделі 1960 р.
Великий вибір сталевих і золотих годинників в ціні від — $ 39.95

УВАГА!
Тількищо ми дістали обмежену кількість 18 К. годинників DOXA — GRAFIC з різьбленим в золоті та емалі ТРИЗУБОМ на циферблять.

Придбайте цей годинник вже ТЕПЕР, бо кількість їх обмежена.

Великий вибір діямантів европейського та американського шліфу, а також інших ювелірних виробів.

Власник „МЕТИ" —
В. КОВАЛІВ — особисто направить Ваші годинники та ювелірні вироби і дасть Вам цінні професійні поради.

Наш клич — ВСІ ДО „МЕТИ"!

Куровицький і Багинський
За прадавним цим звичаєм
Доброго Нового Року
І Веселих Свят бажають
Всім Шановним своїм Гостям.
Хай звіткують в супокою!
Хто ж не піде після Вечері
Чи з „Вертепом", чи з „козою",
Чи на ціль якусь шляхетну
Трохи поколядувати, —
Просять дуже не забути
Теж числа їхньої хати.

„Застеляйте столи — та все килимами!"
А на цих святочних столах, хай не забракне
М'ЯСНИХ ПРОДУКТІВ
із
ДВОХ КРАМНИЦЬ
знаної української фірми
K. & B.
Meat Market, Inc.
New York, N. Y.
128 FIRST AVE. Between 7th & 8th Sts. Tel.: GRamercy 7-0344
166 AVE. "B" Between 10th & 11th Sts. Tel.: CAnal 8-5590

Веселих Свят!
ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ
від
ALMA SHIPPING CO.
„Пакунки до Европи"
121 St. Mark's Place
New York City

Український Літературно-Мистецький Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 8-го січня ц. р., відбудеться доповідь п-ні Олександри Животко-Чернової про Музей С. Гуггенгайма — враження і переживання. Початок о год. 8-ій веч.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
Всім нашим Українським Приятелям і Членам
від
Lansdowne Federal Savings and Loan Association
32 S. Lansdowne Ave. — LANSDOWNE, Pa.
FRED WERNER, President MAdison 6-2900

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
нашим Українським Приятелям і Патронам
— *бажає* —
Peoples Trust Company
324 North Avenue — DUNELLEN, N. J.
Member Federal Deposit Insurance Corporation
Federal Reserve System

Ділимося сумною вісткою, що дня 5-го січня 1960 р.
відійшла у Вічність
на 49-му році свого трудолюбивого життя
НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА та МАМА
ОЛЬГА з Войновичів МИКИТЮК
уроджена в Чернівцях — Буковина.

ПАРАСТАС відслужиться у ЧЕТВЕР, 7-го СІЧНЯ в год. 8-ій вечора в похороннім заведенні Литвин-Литвин при вул. Спрінгфілд, Ірвінгтон.

ЗАУПОКІЙНА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ відслужиться в П'ЯТНИЦЮ, 8-го СІЧНЯ в год. 11-ій перед полуднем в церкві Св. Івана Хрестителя при Мортон вул. в Нюарку, звідки Тлінні останки будуть перевезені на цвинтар Голливуд Семетери в Юніон, Н. Дж.

ГОРЕМ ПРИБИТІ
АЛЕКСАНДЕР — муж
ЛЮБОМИРА — донька

TRIDENT SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1938 WEST 81ST STREET - CHICAGO 9, ILLINOIS
TELEPHONE PROSPECT 8-5800
4½%

Сенсаційне повідомлення:
ТРАЙДЕНТ НА ВЕРШИНАХ!

МИ ЯВЛЯЄМОСЬ ПЕРШИМИ, ЩО Є В СПРОМОЖНОСТІ ВИПЛАЧУВАТИ НАШИМ ЩАДНИКАМ 4½% (ЧОТИРИ І ПІВ) ЗА ЗЛОЖЕНІ ОЩАДНОСТІ. НАШИМ ОСНОВНИМ ЗАВДАННЯМ ЗАВЖДИ БУЛО І ОСТАЄТЬСЯ НА ВСЕ ДІЛИТИСЬ НАШИМИ НАДБАННЯМИ З НАШИМИ ЧЛЕНАМИ БО ЗДАЄМО СОБІ З ТОГО СПРАВУ, ЩО ЗАВДЯКИ НАШОМУ ШИРОКОМУ ЧЛЕНСТВУ МИ ДОБИЛИСЬ ВЕЛИЧЕЗНИХ УСПІХІВ.

ПРОДУМАНЕ КЕРІВНИЦТВО СПІЛКОЮ, З ПОВНИМ ЗМИСЛОМ ПЕРЕДБАЧУВАННЯ СПРАВИ, ЯК ТАКОЖ ОЩАДНОСТЕВА ПОЛІТИКА У ВИЗИЧУВАННІ ГРОШЕЙ, ДАЛИ МОЖЛИВІСТЬ ДОБИТИСЬ ТАКИХ ВЕЛИКИХ УСПІХІВ. І ТОМУ ТО НА СЬОГОДНІ МАЄМО ВЕЛИКУ ПРИЄМНІСТЬ ПОДІЛИТИСЬ З НАШИМИ ЧЛЕНАМИ, ЯК ТАКОЖ З ТИМИ, ЩО СКОРО НИМИ СТАНУТЬ, НАШИМ ВДОВОЛЕННЯМ З ТОГО ФАКТУ, ЩО НАШІ УСПІХИ Є ТАКОЖ УСПІХАМИ ВАС УСІХ!

САМЕ ТЕПЕР НАСТАВ ЧАС ДЛЯ ВСІХ ЩАДИТИ ГРОШІ В НАШІЙ СПІЛЦІ ТРАЙДЕНТ. ЦЕ ТЕПЕР ЄДИНА СПІЛКА, ЩО ПЛАТИТЬ ТАКИЙ ВИСОКИЙ ВІДСОТОК, БО АЖ 4½%. ВАШІ ОЩАДНОСТІ, ОЧЕВИДНА РІЧ, ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ФЕДЕРАЛЬНО. ВАШІ МОРГЕДЖІ — У ПЕВНИХ І БЕЗПЕЧНИХ РУКАХ! ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЮ ПЕРШУ І В ІСТОРІЇ НЕБУВАЛУ НАГОДУ ЯКНАЙСКОРШЕ — ЩЕ СЬОГОДНІ. В НІЯКІЙ ІНШІЙ ЩАДНИЧІЙ УСТАНОВІ ВИ НЕ ЗМОЖЕТЕ ОТРИМАТИ 4½% ЗА ВАШІ ГРОШІ ТОМУ, ЩО В ІСТОРІЇ ОЩАДНОСТЕЙ І ПОЗИЧОК ТРАЙДЕНТ Є ПЕРШОЮ ТАКОЮ УСТАНОВОЮ!

ВИ МОЖЕТЕ БУТИ ПЕВНІ, ЩО В ТРАЙДЕНТІ НА ВАС ЧЕКАЄ ЗАВЖДИ СПРАВНА, СОЛІДНА ТА ЧЕМНА ОБСЛУГА. МИ ПРИЛОЖИМО ВСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЗАДОВОЛИТИ СВОЇХ ЧЛЕНІВ І ПОМОГТИ ІМ У ВСІХ ПОТРЕБАХ. ОТЖЕ НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ З ТАКОЮ РІДКІСНОЮ І ПЕРШОРАЗОВОЮ НАГОДОЮ! СКОНТАКТУЙТЕСЬ З НАМИ ЯКНАЙСКОРШЕ ТЕЛЕФОНОМ АБО ВИСИЛАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ ПОШТОЮ, ЯКУ МИ САМІ ОПЛАТИМО.

ДИВІДЕНДИ ВИПЛАЧУЄМО ДВА РАЗИ РІЧНО: 30-ГО КВІТНЯ І 31-ГО ЖОВТНЯ. ГРОШІ, ЗДЕПОНОВАНІ ДО 15-ГО ДНЯ КОЖНОГО МІСЯЦЯ, ПРИНОСЯТЬ ВІДСОТКИ ВЖЕ ПЕРШОГО ДНЯ ЦЬОГО Ж МІСЯЦЯ.

З поважанням
ПЕТРО ПУЦИЛО
Екзекутивний Директор

SAVE-BY-MAIL — INSURED SAFETY
Part of All you Earn is Yours to Save!

Український Театр в Америці
під мистецьким керівництвом ЙОСИПА ГІРНЯКА
ФИЛАДЕЛФІЯ: Неділя, 10-го січня 1960
в залі ГОР. КЛЮБУ — при 847 N. Franklin

відзначає ЮВІЛЕЙНИЙ РІК Гетьмана ІВАНА МАЗЕПИ кадрами мистецького слова:
„ЛЮДИНА І ГЕРОЙ" (ЛІТЕРАТУРНІ ОБРАЗИ ІВ. МАЗЕПИ). МОНТАЖ ІЗ ТВОРІВ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

- Постава — О. ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ
- Автор супровідного слова — Ю. ЛАВРІНЕНКО
- Музичний супровід — СТУДІЇ УТА

На цю оригінальну виставу запрошується ВШ. Громадянство, Молодечі Організації, Пластову і Шкільну Молодь.
ПОЧАТОК — 7:00 веч. Передпродаж квитків в БАЗАРІ.

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦІ! Увага!
В неділю, 10-го січня 1960 року
в залі JUNIOR HIGH SCHOOL — Ave. "B" в Ню Йорку
в год. 7:00 вечора
ВОЛОДИМИР ШАШАРОВСЬКИЙ
та його
Ансамбль Легкого Жанру

— ВИСТАВИТЬ —
ВЕЧІР ГУМОРУ, ТАНКУ, САТИРИ ТА ЛЕГКОЇ ПІСНІ
У 2 ЧАСТИНАХ:
КРУТИМО "КАРУЗЕЛЮ" ДАЛІ

Постава: Володимир ШАШАРОВСЬКИЙ
Акомпаньямент: Зоя МАРКОВИЧ і Ігор ЧУМА
Декорації: Ніна КЛИМОВСЬКА
Заповідають:
Володимир ШАШАРОВСЬКИЙ, Роман ШВЕД і АНСАМБЛЬ.
Квитки вступу продають: „АРКА" і „ЕКО".

НЮАРК і ОКОЛИЦІ!
УКРАЇНСЬКИЙ ЧОЛ. ХОР „ТРЕМБІТА"
та
БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ 1 ДИВІЗІЇ в НЮАРКУ
СУБОТА, 23-го СІЧНЯ 1960 р.
Заля УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
180 Вільям вул. — в Нюарку, Н. Дж.
Год. 8:00 вечора

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ КОЛЯДОК і ЩЕДРІВОК

У ВИКОНАННІ:
Українського Хору „Думка" з Ню Йорку і Чоловічого Хору „Трембіта" з Нюарку.

ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ
ТРАДИЦІЙНА ЗАБАВА
при звуках відомої оркестри Б. ГІРНЯКА.
ДОХІД ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.
Стрій довільний. Буфет у заряді ВП. Пань.
Квитки ($ 2.00) та резервувати столики можна у крамницях „ДНІПРО" 219 Springfield Ave., „СТИЛЬ" 764 Springfield Avenue та при вході на залю.

„ВЕСЕЛКА" — ДУХОВИЙ МІСТ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

і пастирі", вірш В. Переяславця „Різдвяний привіт", римовані побажання від „Веселки" своїм читачам („Із Різдвом, з великим святом", в оформленні Е. Козака), різдвяне оповідання Р. Завадовича „Свят - вечір сірого зайченяти" (ілюстрація Е. Козака), сценка М. Петрова „До Вифлеєму" (ілюстр. Е. Козака), оповідання Діми „Незвичайна ялинка" та пригоди „Чап-Чалапа" (текст і малюнки ЕКО) на Свят-вечір в гостині у Мишки - Кришки й у лісі під час зустрічі з лісовими колядниками при сніговій зірці.

Зимово - сезонова тематика знайшла своє опрацювання в віршиках Р. Завадовича „Січень" (ілюстр. Е. Козака), К. Перелісної „Дівчинка і зайчик" (ілюстр. М. Бутовича), М. Щербака „Місяць" в оформленні П. Холодного, Алли Коссовської „Срібний Сніг".

Національно - патріотичній тематиці присвячена „Розповідь про Крути" Н. Лівицької-Холодної й оповідання М. Маморського „Бузинові киї" (ілюстр. М. Дмитренка) про зустріч дітей з українськими протибольшевицькими партизанами на Свят-вечір у лісі. Приготування козаків до морського походу проти турків є темою січневої серії пригод „Богдана, козака - характерника" (Р. Завадович — П. Холодний).

Атракцією числа є „Віршована Абетка" М. Щербака в оформленні Е. Козака. Ця абетка, що є противагою зросійщеної „Веселої абетки" Н. Забіли, яка вийшла в підсовєтській Україні, буде продовжуватися увесь рік по чотири літери в числі на сторінках 8-9-ій. Абетка Щербака ідейно й тематично відповідає потребам українських дітей. Вона подумана автором не як методичний засіб навчання дітей початків грамоти, а радше як літературно-мистецьке і поетичне опрацювання окремих літер абетки. Це повинні мати на увазі учителі й педагоги.

Передвісниками цього числа були святочні картки-побажання з поменшеної обкладинки „Веселки", що пішли на адреси громадян доброї волі із спеціяльно написаним Р. Завадовичем текстом різдвяних побажань у дусі наших традиційних „віншувань".

„Веселка" сподівається, що її святочні побажання й її січневе число гомоном різдвяних дзвонів, що сповіщають світові народження Божого Дитятка, відізвуться в серцях громадян і читачів, а цей сердечний передзвін нагадає всім людям доброї волі потребу появи та підтримки „Веселки" в Новому 1960-му Році.

